

Fietser (18) kritiek na ongeval met bestelwagen

In de stationsbuurt van Waregem is zaterdagavond een 18-jarige fietser levensgevaarlijk gewond geraakt bij een ongeval. Volgens het parket verleende de jongeman uit Zulte geen voorrang en fietste hij zonder licht. Het slachtoffer werd ter plaatse gereanimeerd en vervolgens naar het ziekenhuis gebracht. Zijn toestand is kritiek. De 45-jarige bestuurder van de bestelwagen, die allicht niet te snel reed, kwam er met de schrik van af. Hij legde wel een positieve ademtest af. Het parket van Kortrijk stuurde een deskundige naar Waregem om de omstandigheden van het ongeval te reconstrueren. De buurt was urenlang afgesloten voor het verkeer.

(VSH)

Elke 10 minuten waarschuwing voor online gokkers

De Kansspelcommissie vraagt dat goksites hun klanten heel regelmatig — minstens om de 10 minuten — wijzen op de risico's van online gokken. De commissie wil spelers zo beter beschermen. Het gaat om boodschappen als 'Wanneer ben je het laatst buiten geweest?', 'Heb je meer uitgegeven dan je voor ogen had?', 'Wanneer heb je voor het laatst gegeten?' of 'Moet je niet eens nadenken over een pauze?'. De goksites worden door de Kansspelcommissie ook verplicht om hun klanten te informeren over de mogelijke risico's van deelname aan kansspelen of weddenschappen. Dat moet via notificaties en pop-ups, die verschijnen tijdens het gokken. De boodschap moet inspelen op de persoonlijke situatie van de speler, door te verwijzen naar het bedrag dat hij al heeft ingezet of de tijd die hij al heeft doorgebracht op de site. Het koninklijk besluit dat de regels voor de online goksector aanscherpt, legt ook een speellimiet vast van 500 euro per speler.

(EV)

Onderzoek naar infiltratie bij Belgische inlichtingendiensten

Het Comité I, de toezichthouder op de inlichtingendiensten, onderzoekt voor het eerst de mogelijke infiltratie door buitenlandse geheime diensten bij de Belgische Staatsveiligheid en de militaire inlichtingendienst. Een twintigtal gevallen, waarin onder meer Rusland opduikt, worden sinds enkele maanden onder de loep genomen. Dat schrijft 'De Tijd'. Een vijftiental gevallen zouden zich afgespeeld hebben bij de militaire inlichtingendienst ADIV en een vijftal bij de Staatsveiligheid. Elke case is een geval apart en varieert in gewichtigheid. De griffier van het Comité I, Wouter De Ridder, wil alleen bevestigen dat 'een onderzoek over deze problematiek' is geopend.

(CMG)

Cipers blijven staken

Ook deze week zullen in heel wat gevangnissen cipers het werk neerleggen, als protest tegen de invoering van de minimale dienstverlening. Die moet garanderen dat de basisrechten van de gevangenen worden gerespecteerd tijdens een staking van meer dan 48 uur. Justitieminister Koen Geens (CD&V) duwde vorig week door en zette het overleg met de bonden na maanden onderhandelen stop. De bonden, die sinds woensdag actie voeren, vinden dat er tijdens een staking toch te veel volk aan het werk moet door de minimale dienstverlening en spreken van een «aanval op het stakingsrecht». Vanaf gisteravond 22 uur zijn er collectieve acties in de gevangnissen van Leuven-Centraal, Sint-Gillis, Dendermonde, Mechelen, Ruiselede en Wortel en van individuele acties in Merksplas, Gent en Beveren. In Leuven zal «zeker tot woensdag» worden gestaakt.

Gsm ontploft in Mechels zwembad

Een bezoeker van het stedelijk zwembad Geerdegemvaart in Mechelen heeft zaterdag ernstige verwondingen opgelopen bij de ontploffing van zijn gsm. «Toen hij aan de kassa stond, ontplofte zijn oudere gsm, die in zijn broekzak zat», zegt sportschepen Abdrahman Labsir (Open Vld). «Het toestel vatte vuur.» De man liep ernstige brandwonden op aan hand en been. «Medewerkers hebben met natte handdoeken verkoeling proberen bieden in afwachting van de ziekenwagen.» Die bracht hem eerst naar het AZ-Sint-Maarten, vervolgens naar het gespecialiseerde brandwondencentrum in Neder-Over-Heembeek. (WSG)

Verdediging Trump vandaag echt van start

In het impeachmentproces in de Amerikaanse Senaat heeft de verdediging van de Republikeinse president Trump gisteren een korte 'sneak preview' gegeven van wat de Hoge Vergadering vanaf vandaag te wachten staat. In minder dan een uurje of twee was de klus geklaard. De verdediging heeft vandaag en morgen nog ongeveer 22 uur de tijd om een punt te maken. Donald Trump zelf noemde gisteren in een tweet de hoofdaanklager in zijn impeachmentproces, Adam Schiff, «een CORRUPT POLITICUS (de hoofdletters zijn van Trump, red.) en waarschijnlijk een zeer zieke man. Hij heeft nog niet de prijs betaald voor wat hij ons land heeft aangedaan!» De zitting wordt vanavond om 7 uur Belgische tijd hervat. (EV)

10 tot 15% kinderen heeft 'kaastanden'

Naar schatting 10 tot 15% van de kinderen heeft last van 'kaastanden' of 'kaasmolaren': een aandoening waarbij de tanden gelig worden of in het ergste geval afbrokkelen en eruit moeten. Het probleem duikt de laatste jaren meer en meer op bij erg jonge kinderen, zo berichten de kranten van Mediahuis. «De glazuurkap die onze tanden beschermt, is bij kaasmolaren aangetast», aldus Rita Cauwels, diensthoofd kindertandheelkunde aan het UZ Gent. «Het gevolg is dat die tanden extra gevoelig zijn voor koude of warmte. Daardoor willen kinderen hun tanden niet meer poetsen en komen ze in een vicieuze cirkel terecht.» De wetenschap is er nog niet uit wat de kaasmolaren precies veroorzaakt. Volgens de nieuwste theorieën zou het een combinatie zijn van een genetische aanleg met een uitlokkende factor.

Antwerpse Auschwitz-overlevende

«Ik ontsnapte aan de gaskamer door te liegen tegen Josef Mengele.»

Dag op dag 75 jaar geleden bevrijdden Sovjetsoldaten het Poolse concentratiekampcomplex Auschwitz-Birkenau, het grootste uitroeiingskamp van nazi-Duitsland. Meer dan één miljoen gedeporteerden verloren daar in vijf oorlogsjaren het leven. De Antwerpse Jood Ignatz Scheiner is één van de overlevers. «Ik ontsnapte aan de gaskamer door te liegen tegen Josef Mengele.»

• ANNICK GROBBEN •

«Wie ik ben? Een gevangene van Auschwitz. Mijn naam is Scheiner Ignatz. Nummer 7509.» Nooit zal een zelfomschrijving aangrijpender zijn dan deze. Ignatz Scheiner zegt het onbewogen en vooral, zonder ook maar één seconde te twijfelen over hoe hij zichzelf omschrijven zou. «Met wat ik van mijn zestien tot achttien jaar heb meegemaakt, is het onmogelijk om mij anders voor te stellen», zegt de oude man in het Joodse rusthuis aan de Antwerpse Marialei, waar hij sinds de recente dood van zijn vrouw Nelly verblijft. «Al is het zo lang geleden, ik kan mezelf niet anders omschrijven.»

Opgegroeid in Hongarije

Ignatz Scheiner, die na de oorlog een tijd in Israël woonde, zich daarna als diamanthandelaar settelde in Antwerpen en er drie kinderen kreeg, werd in 1926 geboren in het Hongaarse Sighet. Daar woonden toen om en bij de 27.000 Joden in een hechte gemeenschap bij elkaar. Tot de oorlog in '40 uitbrak, had de jonge Ignatz er met zijn ouders, twee broers en twee zussen een goed leven. «Maar sinds de oorlog verbodde de Hongaarse regering dat Joodse kinderen naar school gingen en moesten we de Jodenster op onze kleren dragen. In het voorjaar van 1943, ik was dan zestien, zijn al die 27.000 Joden van Sighet in amper twee weken tijd gedeporteerd. Ik herinner me hoe snel het ging. Hoe we ineens allemaal uit onze huizen moesten en de Hongaarse politie ons naar een inderhaast gecreëerd getto bracht, een getto van een paar straten groot. Niemand wist wat er te gebeuren stond. Of er paniek was? Nee. Hoe kan er paniek zijn wanneer er geweren op je zijn gericht? Elke Jood volgde, gedwee. Oh, ik weet nog dat onze hond Lordi, een prachtige Duitse herder, voelde dat er iets ergs op til was en dat hij in onze tuin een diepe put groef waar hij niet meer wilde uitkomen. We kregen hem zelfs met eten niet uit die put gelokt en hebben hem daar moeten achterlaten.»

Beestenwagens

«Vanuit dat getto werden we op de trein naar Auschwitz gezet, in wagons die voor het transport van beesten waren bestemd. Ik zie ons nog vertrekken. Heel mijn familie. Mijn ouders, broers, zussen, nonkels, tantes, kozijntjes en nichtjes.» Ignatz Scheiner wil even pauzeren. «Het komt me nu weer terug, dat beeld.» De oude man herpakt zich snel. «Hier en daar vingen we op dat we in Auschwitz zouden mogen werken en dat dat goed was. We hadden geen idee, van de gaskamers. De treinrit duurde een dag en een nacht. Niemand sprak, er hing triestigheid, iedereen was apathisch.»

Het transport stopte in Auschwitz-Birkenau, het vernietigingskamp met de gaskamers waar uiteindelijk ruim 865.000 Joden al bij aankomst zouden worden vergast. Ignatz Scheiner kwam er oog in oog te staan met Josef Mengele, de 'engel des doods' die de laatste twee jaar van de oorlog gruwelijke medische experimenten uitvoerde in Auschwitz en die de gevangenen voor de gaskamers hoogstpersoonlijk selecteerde. «Pas na de oorlog heb ik geweten dat het Mengele was», zegt Ignatz Scheiner terwijl hij zijn blik afwendt en door het raam naar buiten staart. «Vrouwen en kinderen werden apart gezet, de mannen moesten één voor één voor Mengele gaan staan. Er hing een stank van verbrand vlees, een geur die we nog niet konden thuisbrengen. Mengele bepaalde

wie links en wie rechts in de rij moest staan. Wat we toen nog niet wisten, was dat wie rechts belandde, nog dezelfde dag werd vergast. Wie links kwam te staan, was geselecteerd voor dwangarbeid. Mengele vroeg hoe oud ik was en hij stuurde me naar rechts, nadat ik hem had geantwoord dat ik 16 was. Een Poolse Joodse man, die in Auschwitz-Birkenau in zijn gestreepte gevangenisuniform aan de crematoria werkte, heeft me toen van de gaskamer gered. Want hij zag me en zei: 'Ga terug en ga zeggen dat je 17 bent.' Ik ben terug naar Mengele gegaan en gelukkig wist hij niet dat hij mij kort daarvoor al geselecteerd had. 'Ik ben 17', loog ik tegen hem. En Mengele gebood: 'Naar links, jij.'»

Ouders niet meer gezien

«Ik heb mijn ouders nooit meer teruggezien. (stil) Het laatste beeld dat ik van mijn vader heb, is hoe hij in die rechtse rij wordt weggeleid, het hoofd naar beneden, de ogen halfdicht. Onderweg naar de gaskamer, zo zou achteraf blijken. Mijn eerste nacht in Auschwitz was al de hel op aarde. Vanuit de barakken waar we sliepen, hoorden we om vier uur opeens een onmenselijk gekrijs. Een aanhoudende schreeuw die door merg en been ging. We hadden geen idee wat er gebeurde, waren in shock. 's Anderendaags hoorden we dat er die nacht 20.000 zigeuners waren vergast.» Ignatz Scheiner zal elf maanden gruwel in Auschwitz doorstaan — hij belandt vervolgens in het concentratiekamp van Buchenwald en daarna in Altenbruck — en weegt bij de bevrijding nog amper 37 kilo. «Er zijn geen woorden om mijn tijd in Auschwitz te beschrijven. Zeven dagen op zeven, twaalf uur aan een stuk, heb ik 's nachts gewerkt in de koolmijnen in de buurt, 800 meter onder de grond. Ons rantsoen per dag? Twee kommetjes waterachtige soep en een klein beetje brood met wat margarine. We waren zo mager als een stok. Ik heb nooit zulke magere mensen gezien als daar. Er was veel eten in dat kamp, maar niet voor ons. Soms gingen we in de buurt van de keuken de geur van gebakken brood opsnuiwen, alleen maar om dat verschrikkelijke hongergevoel, dat ons

Zeven dagen op zeven, twaalf uur aan een stuk, heb ik 's nachts gewerkt in de koolmijnen in de buurt, 800 meter onder de grond. Ons rantsoen per dag? Twee kommetjes waterachtige soep en een klein beetje brood met wat margarine.

Een foto uit 1933, getrokken in het Hongaarse Sighet. Ignatz' oudste broer Jacob (links) overleed in het kamp van Buchenwald. Ook zijn ouders overleefden de Holocaust niet.